

Nr 118.

Av herr **von Geijer**, om gratifikation till förre vaktmästaren hos första kammaren *W. E. Willberg*.

Vid 1932 års riksdag väcktes av mig och herr Thulin motion, nr 55, vari vi hemställde, att riksdagen ville tillerkänna dåvarande vaktmästaren hos första kammaren *W. E. Willberg* en årlig pension.

Till stöd för motionen hade åberopats:

W. E. Willberg är född den 28 februari 1860. Han anställdes såsom förste vaktmästare hos kammaren vid början av 1898 års riksdag och har sedermera vid alla följande riksmöten innehaft befattning såsom vaktmästare eller förste vaktmästare hos kammaren, den sistnämnda sysslan till och med år 1918 eller sålunda i sammanlagt 20 år.

I sin tjänstgöring hos kammaren har *Willberg* städse ådagalagt flit och duglighet.

Willberg, som varit vaktmästare vid riksgäldskontoret, åtnjuter därifrån en årlig pension av 1,716 kronor. Han har en åldrig hustru att försörja och befinner sig i tryckta ekonomiska omständigheter, enär han haft flera barn att uppfostra och på sådan grund med sina små inkomster ej kunnat göra några besparingar.

Då *Willberg* inom kort uppnår 72 års ålder, synes han efter förloppet av innevarande riksdag icke lämpligen böra vidare ifrågakomma till vaktmästare-sysslan med dess stundom förekommande betungande nattjänstgöring.

Motionen vann icke riksdagens bifall.

Willberg har icke vunnit anställning vid innevarande års riksdag.

I betraktande av den mycket långa tid, som *Willberg* tjänstgjort hos riksdagen, eller 35 år, och av de ömmande omständigheter som, enligt vad ovan visats, föreligga, vågar jag hemställa,

att riksdagen ville åt förre vaktmästaren hos första kammaren *W. E. Willberg* tillerkänna en gratifikation av ett tusen kronor.

Stockholm den 19 januari 1933.

K. von Geijer.

